

מסכת מנהות

פרק יב

א. המנהות והנסכיהם שגטמאו עד שלא קדשו בכלי, יש להן פריוון. משקדו בכלי, אין להם פריוון. העופות והעצים והלבונה וכלי שרת, אין להם פריוון, שלא נאמר אלא בהמה:

ב. הוא אמר, הרי עלי במחבת, והביא במרקחת, במרקחת והביא במחבת, מה שהביא הביא, וידי חותמו לא יצא. זו להביא במחבת, והביא במרקחת, במרקחת, והביא במחבת, הרי זו פסולת. הרי עלי שני עשرونים להביא בכלי אחד, והביא בשני כלים, בשני כלים, והביא בכלי אחד, מה שהביא הביא, וידי חותמו לא יצא. אלו להביא בכלי אחד, והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד, הרי אלו פסולין. הרי עלי שני עשرونים להביא בכלי אחד והביא בשני כלים, אמרו לו בכלי אחד נזרף, הקריבן בכלי אחד, כשרים, ובשני כלים, פסולין. הרי עלי שני עשرونים להביא בשני כלים, והביא בכלי אחד, אמרו לו, בשני כלים נזרף, הקריבן בשני כלים, כשרים. נתנו בכלי אחד, כשתי מנהות שנתקערבו:

ג. הָרִי עַלְיָמֶנֶה מִן הַשּׁעֲרִין, יִבְיאָמָן הַחֲטִים. קָמָח, יִבְיאָסָלָת.
בֶּלֶא שְׂמֹן וְלִבּוֹנָה, יִבְיאָעֵמָה שְׂמֹן וְלִבּוֹנָה. חָצֵי עַשְׁרוֹן, יִבְיאָעַשְׁרוֹן
שְׁלִם. עַשְׁרוֹן וְמַחְצָה, יִבְיאָשְׁנִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֶר, שְׁלָא הַתְּנִדְבָּ
כְּדָרָה הַמְּתַנְּדִבִּים:

ד. מַתְנִדְבָּ אָדָם מִגְּחָה שֶׁל שְׁשִׁים עַשְׁרוֹן, וִמְבֵיא בְּכָלִי אָחָד. אָם
אָמַר הָרִי עַלְיָשְׁשִׁים וְאָחָד, מִבֵּיא שְׁשִׁים בְּכָלִי אָחָד וְאָחָד בְּכָלִי
אָחָד, שְׁכוֹן צָבֹור מִבֵּיא בְּיוֹם טֻוב הַרְאָשׁוֹן שֶׁל חָג שְׁחָל לְהִזְהָר
בְּשַׁבְּת שְׁשִׁים וְאָחָד. דַיּו לִיחִיד שְׂיִיחָא פְּחוֹת מִן הַצָּבֹור אָחָד. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְקַلָּא אַלּו לְפִרְים, וְאַלּו לְכַבְּשִׁים, וְאַיִּם גְּבָלִים זֶה
עִם זֶה. אַלְאָ, עַד שְׁשִׁים יִכּוֹלִים לְהַבְּלִיל. אָמְרוּ לוֹ, שְׁשִׁים גְּבָלִים,
שְׁשִׁים וְאָחָד אֵין גְּבָלִים. אָמַר לְהַנּוּ, כָּל מִדּוֹת חֲכָמִים כֵּן. בְּאֶרְכָּבִים
סָאה הָוָא טּוּבָל, בְּאֶרְכָּבִים סָאה חָסֵר קָרְטוֹב אֵינוֹ יִכּוֹל לְטַבֵּל בְּהַנּוּ.
אֵין מַתְנִדְבִּים לְגַ, שְׁנִים, וְחַמְשָׁה, אֶבֶל מַתְנִדְבִּים שְׁלִשָּׁה וְאֶרְכָּבָה
וְשְׁשָׁה, וְמַשְׁשָׁה וְלִמְעָלה:

ה. מַתְנִדְבִּים יִזּוּן, וְאֵין מַתְנִדְבִּים שְׂמֹן, דָבָרִי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי
טְרֵפּוֹן אָמַר, מַתְנִדְבִּים שְׂמֹן. אָמַר רַבִּי טְרֵפּוֹן, מַה פְּצִינוּ בֵּין שְׁבָא
חֹבֶה וּבָא נְדָבָה, אִף הַשְּׁמֹן בָּא חֹבֶה וּבָא נְדָבָה. אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא, לֹא, אִם אָמְרָת בֵּין שְׁכוֹן הָוָא קָרְבָּה חֹבֶתָו בְּפָנֵי עָצָמוֹ,
תָּאָמַר בְּשְׂמֹן שְׁאיָנוֹ קָרְבָּה חֹבֶתָו בְּפָנֵי עָצָמוֹ. אֵין שְׁנִים מַתְנִדְבִּים

עִשְׂרָאוֹן אֶחָד, אֲבָל מַתְנָצְבִּים עֹלָה וּשְׁלָמִים. וּבָעוֹף, אֲפָלוֹ פְּרִידָה

אֶחָת: